

XVIII C 2632/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy w dniu: 16 sierpnia 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko: R. K.

o: zapłatę

(1) oddała powództwo;

(2) zasądza od powoda Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. na rzecz pozwanego R. K. 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XVIII C 2632/17

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego R. K. 8.273,56 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem należności powstałych w związku z umową zawartą przez pozwanego z (...) Bank (...) spółką akcyjną 23 sierpnia 2007 roku o numerze identyfikacyjnym (...), w zakresie których powód ma być następcą prawnym (...) Bank spółki akcyjnej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Referendarza Sądowego Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 25 kwietnia 2017 roku w sprawie XVIII Nc 4089/17 zasądzono dochodzone roszczenie w całości oraz orzeczono o kosztach procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł zarzut przedawnienia roszczeń. W toku procesu pozwany ustanowił pełnomocnika w osobie radcy prawnego.

Powód nie zajął stanowiska w przedmiocie sprzeciwu pozwanego, mimo udzielenia stosownego terminu.

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

R. K. zawarł 23 sierpnia 2007 roku z (...) Bank (...) spółką akcyjną we W. umowę numer (...) o kredyt gotówkowy. Zgodnie z umową, ostateczny termin spłaty kredytu upływał 23 sierpnia 2009 roku.

(umowa, k. 32 – 34)

Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. jest w ramach przedmiotowej umowy następcą prawnym pierwotnego wierzyciela.

(bezsporne)

Poczynienie ustalenia następstwa prawnego powoda jako okoliczności faktycznej jest uproszczeniem, obejmującym w istocie szereg ustaleń faktycznych co do dokonania czynności faktycznych, które odczytywać należy jako oświadczenia woli o przejściu wierzytelności, jednakże dopuszczalnym zważywszy, że pozwany – reprezentowany na chwilę zamknięcia rozprawy przez radcę prawnego – w ogóle nie kwestionował tych okoliczności.

III. **Ocena roszczenia.**

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 p.b.1).

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (art. 117 § 2 k.c.). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata (art. 118 k.c.).

Przyjmując nawet wersję najkorzystniejszą dla powoda, termin przedawnienia należy liczyć w niniejszej sprawie od dnia następującego po ustalonym umownie dniu ostatecznej spłaty, czyli od 24 sierpnia 2009 roku. Trzyletni termin upłynął zatem 24 sierpnia 2012 roku (art. 112 zd. 1 k.c.).

Skoro pozwany podniósł zarzut przedawnienia, powództwo należało oddalić w całości.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Na koszty procesu pozwanego złożyło się 1.800 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawek minimalnych oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.p.c.).

Powód obowiązany jest zwrócić pozwanemu całość kosztów procesu (art. 98 § 1 k.p.c.).

1 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (j.t. – Dz.U. z 2016 r., poz. 1988, z późn. zm.); przepis nie był nowelizowany od ogłoszenia ustawy.